

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 26CoCsp/52/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6119286992
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 02. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Daniel Ilavský
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2021:6119286992.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedu senátu: JUDr. Daniel Ilavský a sudcov: JUDr. Katarína Slováčková a Mgr. Jozef Mačej, v spore žalobcu: Orange Slovensko, a.s., IČO: 35 697 270, adresa sídla Bratislava, Metodova 8, zastúpeného splnomocnencom: Bobák, Bollová a spol. s r.o., IČO: 35 855 673, adresa sídla Bratislava, Dr. V. Clementisa 10, proti žalovanému: A. A., nar. XX.X.XXXX, adresa trvalého pobytu V. F., X. XXXX/XX, o 858,42 eur s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Dunajská Streda č.k. 19Csp/106/2019-99 zo dňa 14.1.2020, v znení opravného uznesenia z 12.2.2020 č.k. 19Csp/106/2019-104 takto

rozhodol:

Rozsudok súdu prvej inštancie v znení opravného uznesenia sa v napadnutom výroku I. a vo výroku III. v zamietajúcej časti nároku na zaplatenie istiny 469 eur p o t v r d z u j e a vo výroku III. v zamietajúcej časti nároku na úrok z omeškania a vo výroku IV. r u š í a vec sa vracia súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

odôvodnenie:

1.1 Rozsudkom súd prvej inštancie určil, že ustanovenie v znení „ak Účastník počas doby viazanosti uvedenej v čl. 2 bode 2.3 Dodatku poruší svoju povinnosť včas a riadne uhradiť cenu za Služby alebo povinnosť uhradiť včas a riadne iný svoj peňažný záväzok voči Podniku alebo povinnosť uhradiť včas a riadne Podniku inú platbu, ktorú je povinný platiť Podniku (a to aj v prípade, ak sa nejedná o peňažný záväzok voči podniku, avšak Účastník je povinný ho uhradiť Podniku alebo prostredníctvom Podniku), alebo“, ktoré je obsiahnuté v čl. 2 ods. 2.5 písm. a) listín s názvom „Dodatok k Zmluve o poskytovaní verejných služieb“, podpísaných medzi žalobcom a žalovaným 13.6.2017 s id. kódmi dodatkov 10093987 a 10093988, je neprijateľnou podmienkou v zmysle § 53 ods. 1 v spojení s § 53 ods. 4 písm. k) Občianskeho zákonníka (výrok I.), žalovanému uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi 389,42 eur s 5%-ným ročným úrokom z omeškania počítaným zo sumy 228,62 eur od 3.12.2017 do zaplatenia (výrok II.) a v časti o 469 eur žalobu zamietol (výrok III.). Opravným uznesením opravil výrok rozsudku tak, že vo výroku II. sa číslo „228,62 eur“ nahrádza číslom „389,42 eur“, vo výroku III. sa za slová „469 eur“ dopĺňajú slová „s prislúchajúcim úrokom z omeškania“ a výrok IV. znie: Stranám sa nepriznáva nárok na náhradu trov konania“.

1.2.1 Súd prvej inštancie prioritne skonštatoval, že vo veci ide len o otázku jednoduchého právneho posúdenia, skutkové tvrdenia strán nie sú sporné a hodnota bez príslušenstva nepresahuje 1.000 eur, v dôsledku čoho nenariadil pojednávanie v predmetnom spotrebiteľskom spore.

1.2.2 V konaní mal za preukázané, že žalobca je obchodnou spoločnosťou zaoberajúcou sa poskytovaním verejných elektronických komunikačných služieb (všeobecne známa skutočnosť). Žalovaný je fyzickou osobou, ktorá pri uzatváraní zmluvy nekonala v rámci svojej podnikateľskej alebo obchodnej činnosti.

1.2.3 Žalobca a žalovaný ako účastník podpísali dňa 8.7.2011 zmluvu o pripojení č. A5754610 (ďalej len „zmluva o pripojení“), ktorá o. i. stanovovala, že jej predmetom bolo zriadenie účastníckeho programu Vol.do vš.sietí 100+ a Vol.s. Víkend+... pre telefónne číslo XXXXXXXXXX.

1.2.4 Žalobca a žalovaný ako účastník podpísali dňa 19.5.2014 zmluvu o poskytovaní verejných služieb č. A7730497 (ďalej len „zmluva 1“), ktorá o. i. stanovovala, že jej predmetom bolo zriadenie účastníckeho programu Panter 40 eur pre telefónne číslo XXXX XXX XXX, predaj mobilného telefónu Samsung Galaxy S4 mini black, pričom žalovaný potvrdil prevzatie 1 ks SIM karty na ktorej mali byť žalobcom sprístupnené služby podľa zriadeného účastníckeho programu s tým, že ceny Služieb a súvisiacich plnení sú uvedené v platnom Cenníku. Zmluva bola uzatvorená na dobu neurčitú, pokiaľ v dodatku k nej alebo v inej dohode medzi [žalovaným] a [žalobcom] nie je dohodnuté inak s tým, že neoddeliteľnou súčasťou [zmluvy 1] sú [VPP], Cenník služieb... a Príloha k [zmluve 1] s názvom ‚Súhlasy‘. ... Zmluva je vyhotovená dvojmo, jedno vyhotovenie pre [žalovaného] a jedno pre [žalobcu].

1.2.5 Žalobca a žalovaný ako účastník podpísali dňa 13.6.2017 zmluvu o poskytovaní verejných služieb č. A7730497 (ďalej len „zmluva 2“), ktorá o. i. stanovovala, že jej predmetom bolo zriadenie účastníckeho programu Mobilný internet Štart pre telefónne číslo XXXXXXXXXX, predaj mobilného telefónu Huawei E3372h, pričom žalovaný potvrdil prevzatie 1 ks SIM karty na ktorej mali byť žalobcom sprístupnené služby podľa zriadeného účastníckeho programu s tým, že ceny Služieb a súvisiacich plnení sú uvedené v platnom Cenníku. Zmluva bola uzatvorená na dobu neurčitú, pokiaľ v dodatku k nej alebo v inej dohode medzi [žalovaným] a [žalobcom] nie je dohodnuté inak s tým, že neoddeliteľnou súčasťou [zmluvy 2] sú [VPP], Cenník služieb... a Príloha k [zmluve 2] s názvom ‚Súhlasy‘. ... Zmluva je vyhotovená dvojmo, jedno vyhotovenie pre [žalovaného] a jedno pre [žalobcu].

1.2.6.1 Dňa 13.6.2017 podpísali strany v súvislosti so zmluvou 2 listinu s názvom „Dodatok k Zmluve o poskytovaní verejných služieb“ (ďalej len „dodatok 1 k zmluve 2“), ktorá okrem iného stanovovala, že jej predmetom bola aktivácia účastníckeho programu pre tel. číslo XXXXXXXXXX a predaj mobilného telefónu Huawei P10 black... za kúpnu cenu... 165,50 eur.

1.2.6.2 Dňa 13.6.2017 podpísali strany v súvislosti so zmluvou 2 listinu s názvom „Dodatok k Zmluve o poskytovaní verejných služieb“ (ďalej len „dodatok 2 k zmluve 2“), ktorá okrem iného stanovovala, že jej predmetom bola aktivácia účastníckeho programu pre tel. číslo XXXXXXXXXX a predaj mobilného telefónu Huawei E3372h... za kúpnu cenu... 0,50 eur.

1.2.6.3 V dodatkoch sa strany dohodli, že [žalovaný] je povinný počas doby viazanosti... mať na SIM karte aktivované a užívať služby..., že [žalovaný] sa zaväzuje, že po dobu 24 mesiacov odo dňa uzavretia tohto Dodatku (ďalej tiež ‚doba viazanosti‘) zotrvať v zmluvnom vzťahu so [žalobcom]... po celú túto dobu bude bez prerušenia tieto Služby využívať..., bude mať na SIM karte aktivovaný... účastnícky program..., bude včas a riadne uhrádzať cenu za Služby a iné svoje peňažné záväzky voči [žalobcovi] a súčasne bude včas a riadne uhrádzať [žalobcovi] iné platby, ktoré je povinný platiť [žalobcovi]..., že [žalovaný] si je vedomý, že MT je mu predávaný za Kúpnu cenu uvedenú v čl. 1 bode 1.2 Dodatku, ktorej výška sa rovná rozdielu medzi spotrebiteľskou (trhovou) cenou MT a v zmysle Dodatku poskytnutou zľavou zo spotrebiteľskej ceny, len z toho dôvodu, že sa [žalovaný] zaviazal užívať služby poskytované mu prostredníctvom SIM karty v zmysle ustanovení tohto Dodatku po dobu dohodnutú v tomto Dodatku, pričom nedodržanie tohto záväzku... by spôsobilo, že [žalobcovi] vznikla škoda (minimálne v rozsahu zľavy zo spotrebiteľskej ceny MT). V nadväznosti na ustanovenia predchádzajúcej vety sa Strany dohodli, že [žalovaný] je povinný [žalobcovi] uhradiť nižšie v tomto bode uvedenú zmluvnú pokutu v prípade porušenia nižšie v tomto bode uvedených povinností nasledovne:

a) ak Účastník [žalovaný] počas doby viazanosti uvedenej v čl. 2 bode 2.3 Dodatku poruší svoju povinnosť včas a riadne uhradiť cenu za Služby alebo povinnosť uhradiť včas a riadne iný svoj peňažný záväzok voči Podniku alebo povinnosť uhradiť včas a riadne Podniku inú platbu, ktorú je povinný platiť Podniku (a to aj v prípade, ak sa nejedná o peňažný záväzok voči podniku, avšak Účastník je povinný ho uhradiť Podniku alebo prostredníctvom Podniku), alebo

b) ak [žalovaný] počas doby viazanosti... poruší svoju povinnosť zotrvať v zmluvnom vzťahu [so žalobcom]... a užívať bez prerušenia Služby...

je [žalovaný] povinný uhradiť Podniku zmluvnú pokutu vo výške 289,00 eur, pričom výška zmluvnej pokuty sa bude postupne podľa nižšie uvedených pravidiel znižovať v závislosti od toho, koľko celých

mesiacov uplynulo od uzavretia tohto Dodatku do okamihu porušenia zmluvnej povinnosti. Výška zmluvnej pokuty sa vypočíta tak, že sa rozdiel medzi počtom mesiacov, na ktorý bola... stanovená doba viazanosti... a počtom celých mesiacov, ktorý uplynul od uzavretia tohto Dodatku do okamihu porušenia zmluvnej povinnosti... vynásobí číslom, ktoré má v čitateli výšku zmluvnej pokuty, ako je táto uvedená v predchádzajúcej vete, a v menovateli číslo rovnajúce sa počtu celých mesiacov, na ktorý bola...stanovená doba viazanosti. ...

1.2.6.4 [Žalovaný] podpisom tohto Dodatku potvrdzuje prevzatie MT... s tým, že tento Dodatok je neoddeliteľnou súčasťou Zmluvy. Dodatok sa vyhotovuje vo dvoch rovnopisoch, po jednom pre [žalobcu] a [žalovaného].“

1.2.7 Dňa 13.6.2017 podpísal žalobca so žalovaným v súvislosti so zmluvou 2 listinu s názvom „Dohoda o splátkach“ (ďalej len „dohoda o splátkach k dodatku 1“), ktorá o. i. stanovovala, že jej predmetom je dohoda strán o splátkach kúpnej ceny za zariadenie, ktoré na základe Dodatku na služby predal [žalobca] [žalovanému] a to mob. telefónu Huawei P10 black s tým, že [žalobca]... predal zariadenie [žalovanému] ... za kúpnu cenu... 165,5 eur s DPH..., že [žalovaný] sa... zaväzuje zaplatiť prvú časť Kúpnej ceny... 4,7 eur... bez zbytočného odkladu po uzatvorení tejto Dohody, že Zmluvné strany sa dohodli, že zvyšnú časť Kúpnej ceny s DPH... 160,8 eur zaplatí [žalovaný] v 24 splátkach po 6,7 eur s tým, že celá nezaplatená Zvyšná časť Kúpnej ceny sa stáva splatnou, a teda [žalobca] je oprávnený žiadať o zaplatenie celej nezaplatenej časti Zvyšnej časti Kúpnej ceny a [žalovaný] je povinný celú nezaplatenú časť Zvyšnej časti Kúpnej ceny zaplatiť v prípadoch ak:

a) [žalovaný] bude v omeškaní so zaplatením ktorejkoľvek splátky Zvyšnej časti Kúpnej ceny po dobu minimálne troch mesiacov; v takom prípade sa stáva celá nezaplatená časť Zvyšnej časti Kúpnej ceny splatnou 15 dní odo dňa doručenia upozornenia [žalovanému], že [žalobca] si uplatní právo na zaplatenie celej nezaplatenej časti Zvyšnej časti Kúpnej ceny, alebo v iný, neskorší dátum, určený v uvedenom upozornení; ...“

1.2.8 Žalobca poskytol žalovanému elektronické komunikačné služby za cenu vo výške 261,93 eur, ktorú vyúčtoval týmito faktúrami:

- faktúra č. 2396297490 na sumu 11,15 eur so splatnosťou 6.7.2017,
- faktúra č. 2396209159 na sumu 1,13 eur so splatnosťou 6.7.2017,
- faktúra č. 2396251929 na sumu 127,17 eur so splatnosťou 6.7.2017,
- faktúra č. 2400655831 na sumu 8,99 eur so splatnosťou 5.8.2017,
- faktúra č. 2400609441 na sumu 108,97 eur so splatnosťou 5.8.2017,
- faktúra č. 2400566570 na sumu 1 eur so splatnosťou 5.8.2017 a
- faktúra č. 2405027343 na sumu 3,52 eur so splatnosťou 5.9.2017.

1.2.9 Žalobca odovzdal žalovanému zariadenie Huawei P10 black a žalovaný z jeho kúpnej ceny 165,50 eur uhradil len 4,70 eur.

1.2.10 Žalovaný sa dostal do omeškania s platením ceny služieb a splátok za zariadenia.

1.2.11 Žalobca upozornil žalovaného na omeškanie s platením splátok za zariadenie v sume 33,50 eur a predčasnú splatnosť zostatku dlhu v sume 127,30 eur listom z 23.10.2017.

1.2.12 Žalovaný neuhradil cenu dodaných služieb 261,93 eur a zostatok kúpnej ceny za zariadenie Huawei P10 black v sume 160,80 eur.

1.3 Vec právne posúdil ako nárok podniku poskytujúceho elektronické komunikačné služby voči ich užívateľovi na zaplatenie zmluvne dohodnutej ceny poskytnutých elektronických komunikačných služieb podľa § 4 ods. 8, § 5 ods. 7, § 43 ZoEK 2003 (zákon číslo 610/2003 Z.z. o elektronických komunikáciách), § 5 ods. 1 a ods. 4, § 44 ZoEK2011 (zákon číslo 351/2011 Z.z. o elektronických komunikáciách), nárok predávajúceho voči kupujúcemu na zaplatenie kúpnej ceny predaného tovaru podľa § 588, § 565 O.z. (zákon č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník v znení jeho neskorších zmien a doplnení), nárok veriteľa na zaplatenie zmluvnej pokuty podľa § 52 ods. 1, ods. 3 a ods. 4, § 53 ods. 1 ods. 2 a ods. 4 písm. k), a § 545a O.z. a nakoniec nárok veriteľa voči dlžníkovi na úrok z omeškania podľa § 517 ods. 2 O.z. a § 3 nariadenia vlády číslo 87/1995 Z.z. a dospel k záveru, že žaloba žalobcu je dôvodná len v časti o zaplatenie z sumy 389,42 eur s 5% ročným úrokom z omeškania počítaným zo sumy

389,42 eur od 3.12.2017 do zaplattenia a preto v tejto časti žalobe vyhovel, čo však neplatilo o zostatku uplatnenej pohľadávky žalobcu voči žalovanému pozostávajúcej z uplatneného nároku na zaplattenie zmluvných pokút na základe neprijateľných zmluvných podmienok, kde žalobu pre jej nedôvodnosť zamietol a postupom podľa § 289 ods. 2 C.s.p. (zákon číslo 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok v znení neskorších zmien a doplnení) takto zistené neprijateľné podmienky uviedol výslovne vo výroku rozhodnutia.

1.4 Na odôvodnenie svojho rozhodnutia uviedol, že žalobca a žalovaný uzatvárali zmluvu o pripojení ako podnik a účastník podľa § 4 ods. 8 a § 5 ods. 7 ZoEK2003 a zmluvy 1 a 2 v rovnakom postavení podľa § 5 ods. 1 a 4 ZoEK2011. Zmluvami sa žalobca zaviazal žalovanému poskytnúť „elektronickú komunikačnú službu“ a predat' zariadenia za podmienok uvedených v časti A. tohto rozsudku a žalovaný sa zaviazal zaplatiť cenu služieb a kúpnu cenu zariadení (časť pri kúpe a časť v splátkach). Zmluvy sú vzhľadom na záväzky strán zmluvami o poskytovaní verejných služieb podľa § 43 ZoEK2003 a § 44 ZoEK2011. Žalobca svoju povinnosť splnil aktiváciou SIM karty, t.j. jej pripojením do siete žalobcu a odovzdaním zariadení žalovanému (bod 3.2 dodatkov). Ďalej žalobca poskytoval žalovanému určité elektronické komunikačné služby podľa § 5 ZoEK2003 a § 3 ZoEK2011, ktoré žalovanému riadne vyúčtoval na základe faktúr. Cena za túto službu bola dohodnutá v súlade s § 43 ods. 2 in fine ZoEK2003 a § 44 ods. 1 a 2 písm. d) ZoEK2011. Žalovanému tak v zmysle § 43 ods. 12 ZoEK platne vznikol záväzok platiť za poskytnutú službu s tým, že splatnosť dlhu bola určená v každej faktúre samostatne. Žalobca v žalobe uplatňoval z titulu ceny dodaných služieb sumu 228,62 eur, teda menej, než vyúčtovaných 261,93 eur, a preto je žaloba v tejto časti dôvodná.

1.5 Čo sa týka ďalšieho nároku žalobcu, na základe dodatkov k zmluvám žalobca predal žalovanému tam uvedené zariadenia a žalovaný sa zaviazal zaplatiť kúpnu cenu, s tým, že žalovanému boli zariadenia riadne odovzdané už pri uzatvorení zmluvy. V tejto časti vzťahu medzi stranami ide preto aj vzhľadom na čl. 1 bod 1.2 dodatkov o kúpnu zmluvu podľa § 588 O.z., ktorá bola v prípade dodatku 1 k zmluve 2 modifikovaná samostatnou dohodou o splátkach. Touto dohodou sa žalovaný zaviazal uhradiť žalobcovi zvyšok kúpnej ceny za prevzaté zariadenie v splátkach. Po zaplattení časti kúpnej ceny pri kúpe a splátok spolu v hodnote 4,70 eur prestal žalovaný splátky za zariadenie riadne a včas uhrádzať a dostal sa do omeškania so zaplattením splátok v hodnote 33,50 eur. V dôsledku toho sa podľa bodu 2.3 písm. a) dohody o splátkach a po predchádzajúcom upozornení zo strany žalobcu stal aj zvyšok dlhu v sume 127,30 eur tvorený zostatkom kúpnej ceny splatným v súlade s § 565 O.z. 15. dňom odo dňa doručenia upozornenia na tento následok.

1.6 Keďže žalovaný nesplnil svoju peňažnú povinnosť a medzi stranami nejde o obchodnoprávny vzťah (pozri nižšie), je žalovaný v omeškani (§ 517 ods. 1 O.z.) odo dňa nasledujúceho po dni splatnosti konkrétneho záväzku (ceny za dodané služby a kúpnej ceny zariadení) a žalobca má nárok na úroky z omeškania (§ 517 ods. 2 O.z.) v spojení s § 3 nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z. vzhľadom na aktuálnu sadzbu ECB vo výške 5 % ročne. Žalobca si nárok na úrok z omeškania uplatnil v zákonom stanovenej sadzbe od neskoršieho dátumu (od 06.12.2017). Takto uplatnený nárok na úrok z omeškania nevybočuje z rámca citovaných právnych predpisov, a je preto odôvodnený.

1.7 Vzhľadom na uvedené je žaloba v časti o zaplattenie istiny 228,62 eur (cena služieb) a 160,80 eur (kúpna cena zariadenia) spolu s úrokom z omeškania z týchto súm opodstatnená, a preto jej súd v tomto rozsahu aj vyhovel (výrok II).

1.8.1 Vo zvyšku je však žaloba nedôvodná. Žalobca si totiž ďalej uplatňoval na základe dodatkov k zmluve 2 aj nárok na dve zmluvné pokuty (377,04 eur a 91,96 eur) s prislúchajúcim úrokom z omeškania, ktorý ale neobstojí.

1.8.2 Vzhľadom na vyššie vymedzený predmet zmlúv uzatváral žalobca zmluvy v rámci svojej podnikateľskej činnosti, a preto sa považuje za dodávateľa v zmysle § 52 ods. 3 O.z.. Žalovaný, naopak, ako fyzická osoba, nekonal v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti, čo je zrejmé z absencie údajov v zmluve, ktoré by žalovaného identifikovali ako podnikateľa, a preto sa považuje za spotrebiteľa (§ 52 ods. 4 O.z.). Keďže zmluva bola uzavretá medzi dodávateľom a spotrebiteľom, vzťah z nej vyplývajúci je vzťahom zo spotrebiteľskej zmluvy (§ 52 ods. 1 O.z.). V takom prípade je povinnosťou súdu podrobiť zmluvu skúmaniu aj z hľadiska pravidiel na ochranu spotrebiteľa. Aby bolo možné priznať dodávateľovi nárok uplatňovaný zo spotrebiteľskej zmluvy, nesmie

táto zmluva obsahovať ustanovenia spôsobujúce značnú nerovnováhu medzi stranami, teda tzv. neprijateľné podmienky (§ 53 ods. 1 O.z.). Výnimkou sú situácie, keď ide o podmienky týkajúce sa hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny a podmienky individuálne dojednané.

1.8.3 Žalobcom uplatňované zmluvné pokuty sa zakladajú na čl. 2 ods. 2.5 dodatkov k zmluve 2. Už aj z povahy zmluvnej pokuty ako nároku akcesorického k hlavnému nároku vyplýva, že nemôže byť hlavným predmetom zmluvy (tým je napokon poskytovanie elektronických komunikačných služieb). Čl. 2 ods. 2.5 týchto dodatkov sa preto tiež nijako netýka primeranosti ceny. Toto kritérium sa viaže priamo len na hlavný predmet zmluvy a nemôže sa týkať zmluvnej pokuty, pretože ide o sankciu, ktorej z povahy veci nezodpovedá žiadne protiplnenie. V prejednávanej veci je tiež zrejmé, že zmluvy a dodatky sú vzhľadom na formu svojho vyhotovenia typickými štandardizovanými formulárovými zmluvami, ktorých obsah nemohol žalovaný ako spotrebiteľ vopred ovplyvniť. Ustanovenie čl. 2 ods. 2.5 je obsiahnuté v texte dodatkov, ktorý je vopred pripravený ako vzor a do ktorého sa len doplnia identifikačné údaje spotrebiteľa a podrobnejšia špecifikácia predmetu zmluvy vrátane doby viazanosti. Navyše platí prezumpcia, že zmluva sa nepovažuje za individuálne dojednanú, ibaže dodávateľ preukáže opak (§ 53 ods. 2 O.z.). V danej veci pritom žalobca nepreukázal, že by zmluvy a dodatky uzatváral so žalovaným individuálne (v tejto súvislosti nepredložil ani žiaden dôkazný návrh). Za takýchto okolností bol preto súd povinný skúmať zmluvné podmienky, o ktoré sa žalobcov nárok opiera, z hľadiska ich neprijateľnosti.

1.8.4 Pri posudzovaní zmluvnej pokuty treba vziať do úvahy v prvom rade kritérium primeranosti, ktoré vyplýva z § 53 ods. 4 písm. k) O.z.. Z tohto ustanovenia je zrejmé, že neprimerane vysoká sankcia za porušenie záväzku spotrebiteľa nemôže požívať súdnu ochranu. Keďže medzi stranami ide o občianskoprávny vzťah, nemožno opomenúť ani znenie § 545a O.z.. Toto ustanovenie síce upravuje moderačné právo súdu, ktorého priame uplatnenie vzhľadom na neplatnosť ako dôsledok vyplývajúci z § 53 ods. 4 písm. k) O.z. ako *lex specialis* neprichádza v spotrebiteľských veciach do úvahy, avšak z citovaného ustanovenia možno vyvodiť usmernenia, ktorými sa má súd riadiť pri posudzovaní primeranosti zmluvnej pokuty. Súd by mal preto prihliadať na hodnotu a význam zabezpečovanej povinnosti, prípadne na okolnosti súvisiace s náhradou škody a pokiaľ zistí, že zmluvná pokuta je neprimeraná, namiesto jej zníženia nárok na ňu vôbec neprizná.

1.8.5 Čo sa týka hodnoty a významu zabezpečovanej povinnosti, žalobca v žalobe skutkovo vymedzil svoj nárok na zmluvnú pokutu odôvodnením v podstate tak, že žalovaný riadne a včas nezaplatil cenu poskytnutých služieb. Takto vymedzenému nároku potom zodpovedá ustanovenie čl. 2 ods. 2.5 písm. a) dodatkov, ktorý zakotvuje zmluvnú pokutu v nadväznosti na povinnosť žalovaného riadne uhrádzať svoje peňažné záväzky voči žalobcovi počas doby viazanosti. Zmluvná pokuta obsiahnutá v čl. 2 ods. 2.5 písm. a) konkrétne postihuje porušenie „povinnosti včas a riadne uhradiť cenu za Služby“ alebo „povinnosti uhradiť včas a riadne iný svoj peňažný záväzok voči [žalobcovi]“ alebo „povinnosť uhradiť včas a riadne [žalobcovi] inú platbu, ktorú je povinný platiť [žalobcovi] (a to aj v prípade, ak sa nejedná o peňažný záväzok voči podniku, avšak [žalovaný] je povinný ho uhradiť [žalobcovi] alebo prostredníctvom [žalobcu]“. Z takto formulovanej hypotézy potom plynie, že žalobcovi vzniká nárok na zmluvnú pokutu pri akomkoľvek porušení peňažného záväzku, a to bez ohľadu na hodnotu a význam zabezpečovanej povinnosti. V tomto smere sa už súdna prax ustálila na názore, že odstupňovanie zmluvnej pokuty podľa rozsahu a intenzity porušenia povinností je v rámci spotrebiteľských vzťahov dôležité, pretože tu treba rozlišovať situácie, kedy a za akých podmienok, v akom rozsahu dôjde k neplneniu povinností spotrebiteľa (porovnaj rozsudok ESD vo veci C-618/10). V dotknutom ustanovení sa však nezohľadňuje ani dĺžka omeškania ani výška dlhu, či dôsledky, aké porušenie má pre žalobcu. Omeškaním s platením peňažných záväzkov totiž nedochádza k automatickému zániku zmluvy. Žalobca je v takom prípade naďalej oprávnený požadovať od žalovaného splnenie jeho záväzkov, predovšetkým využívanie služieb a platenie za ich poskytovanie až do konca doby viazanosti, prípadne aj dlhšie, kým nedôjde k ukončeniu zmluvy iným spôsobom, napríklad výpoveďou. Nárok na zmluvnú pokutu by takto vznikol aj v prípade krátkodobého omeškania s akoukoľvek minimálnou sumou, čo len sotva možno považovať za adekvátny spôsob zabezpečenia nároku dodávateľa voči spotrebiteľovi na zaplatenie dlžnej sumy, ktorý by zohľadňoval rozsah a intenzitu porušenia (porov. rozsudok Krajského súdu v Trnave, sp. zn. 9Co/284/2016, bod 24). Neprijateľnosť zmluvných podmienok sa hodnotí podľa stavu v čase uzatvorenia zmluvy (§ 53 ods. 12 O.z.) a následné správanie strán vrátane toho, či a v akej výške dodávateľ napokon uplatní zmluvnú pokutu, je na účely tohto posúdenia nepodstatné. Podľa citovaného ustanovenia dodatku k zmluve 1 potom konkrétne platí, že pokiaľ spotrebiteľ nezaplatí hoci aj len 1 eur z ceny služieb hneď na počiatku zmluvného vzťahu, dodávateľovi vznikne nárok na zmluvnú pokutu

v sume 289 eur [(24 mesiacov viazanosti - 0 celých mesiacov od uzatvorenia dodatku do porušenia povinnosti) x 289/24 = 289]. Rovnaké pravidlá platia aj pre výpočet zmluvnej pokuty na základe dodatku k zmluve 3, takže žalobcovi aj v tomto prípade vznikne nárok na zmluvnú pokutu v pôvodne dohodnutej výške (131eur). Postupné znižovanie zmluvnej pokuty teda závisí len od dĺžky trvania zmluvného vzťahu a doby viazanosti. Pokiaľ spotrebiteľ poruší svoje peňažné záväzky na počiatku zmluvného vzťahu hoci aj len v nepatrnom rozsahu, bude ho stíhať zmluvná pokuta v plnej výške. Toto znižovanie teda nijakým spôsobom nezohľadňuje hodnotu zabezpečovanej povinnosti, keďže tá môže byť v prípade omeškania s nepatrnou sumou minimálna. Znižovanie opäť nie je vôbec závislé od rozsahu a intenzity porušenia povinností spotrebiteľa obsiahnutých v čl. 2. Mechanické vypočítavanie zmluvnej pokuty, ktoré závisí len od objektívnej právnej skutočnosti (plynutie času) a nezohľadňuje okolnosti konkrétneho prípadu, bude vždy spojené s rizikom, že výška zmluvnej pokuty bude neprimeraná zabezpečovanej povinnosti. Takto paušálne vypočítavaná zmluvná pokuta potom predstavuje pre dodávateľa neprimerané zvýhodnenie vo vzťahu k spotrebiteľovi, čím sa narúša rovnováha, ktorú v spotrebiteľských vzťahoch požaduje § 53 ods. 1 O.z.. Ako bolo uvedené, na účely posúdenia neprijateľnosti určitej podmienky podľa § 53 ods. 12 O.z. nie je vôbec rozhodujúce, že žalobca si napokon uplatňuje nižšiu zmluvnú pokutu. Dôležité je, že dotknuté ustanovenie mu umožňuje požadovať zmluvnú pokutu v neprimeranej výške (pozri v tomto zmysle aj rozsudky Krajského súdu v Trnave, sp. zn. 9Co/132/2018 a 25Co/61/2018). Okrem toho aj za konkrétnych okolností preskúmvanej veci je zmluvná pokuta uplatnená vo výške 469 eur neprimeraná, pretože cena komunikačných služieb predstavuje sumu 261,93 eur, čo znamená, že zmluvná pokuta tvorí 179% tejto ceny.

1.8.6 Vzhľadom na vyššie uvedenú analýzu je zrejmé, že čl. 2 ods. 2.5 písm. a) dodatkov je ustanovením, ktoré požaduje od spotrebiteľa, ktorý nespĺnil svoj záväzok, aby zaplatil neprimerane vysokú sankciu. V zmysle § 53 ods. 4 písm. k) O.z. ide o neprijateľnú podmienku, ktorá je neplatná (§ 53 ods. 5 O.z.), a preto nárok, ktorý z neho žalobca odvodzuje, nemožno priznať. Z toho dôvodu bolo potom tiež potrebné, aby súd v súlade s § 298 ods. 2 C.s.p. vo výroku výslovne uviedol znenie neprijateľnej podmienky, ktorej existenciu zistil (výrok I).

1.8.7 Súd preto žalobu vo zvyšku tvorenou zmluvnými pokutami celkovo v sume 469 eur a prísluchajúcim úrokom z omeškania zamietol ako nedôvodnú (výrok III).

1.9 O trovách konania rozhodol rozsudkom tak, že žalobcovi priznal voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 14,26% (výrok IV.). Takéto svoje rozhodnutie odôvodnil právne poukazom na § 262 ods. 1 a § 255 ods. 1 a contrario C.s.p. a vecne nemožnosťou priznania nároku na náhradu trov konania žalovanému z dôvodu, že mu v tomto konaní žiadne trovy nevznikli. Následne toto svoje rozhodnutie o trovách konania zmenil opravným uznesením z 12.2.2020 tak, že stranám sa nepriznáva nárok na náhradu trov konania, dôvodiac nesprávnosťou výroku rozhodnutia o trovách konania uvedeného rozsudku (poukazom na judikatúru "R 72/2018") a potrebu jeho opravy opravným uznesením postupom podľa § 224 C.s.p..

2.1 Rozsudok spolu s opravným uznesením vo výroku I., III. a IV. napadol riadnym a včasným odvolaním žalobca s návrhom na jeho zmenu priznaním žalobcovi nároku na zaplatenie sumy 469 eur s 5 %-ným ročným úrokom z omeškania počítaným zo sumy 469 eur od 3.12.2017 do zaplatenia, ako aj nároku na náhradu trov konania v rozsahu 100%, vniac súd prvej inštancie, že tento svojim nesprávnym procesným postupom znemožnil žalobcovi, aby uskutočňoval jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu jeho práva na spravodlivý proces (rozhodnutím vo veci samej bez nariadenia pojednávania), že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam (že nárok žalobcu na zaplatenie zmluvných pokút nebol so žalovaným individuálne dojednaný) a vec aj nesprávne právne posúdil (že výšku zmluvných pokút je potrebné považovať za neprimeranú a takéto dojednania za neplatné pre ich neprijateľnosť).

2.2 Na odôvodnenie svojho odvolania uviedol, že v prípade, že sa žalovaný k žalobe nevyjadril, t.j. nevyužil prostriedky procesnej obrany, súd posúdil vec ako nespornú, tak mal vychádzať z nesporných tvrdení žalobcu, žalobe v plnom rozsahu vyhovieť. V opačnom prípade mal nariadiť pojednávanie, nakoľko podmienky pre aplikáciu § 297 C.s.p. neboli naplnené. Ak súd prvej inštancie za takýchto podmienok bez nariadenia pojednávania žalobu zamietol, znemožnil žalobcovi, aby uskutočňoval jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva žalobcu na spravodlivý proces.

2.3 Nesprávnym boli zistenia súdu prvej inštancie že zmluvné dojednania, medzi ktoré patrí aj dojednanie o zmluvnej pokute v jednotlivých dodatkoch, nemožno považovať za individuálne dojednané, nakoľko každý účastník má reálnu možnosť ovplyvniť obsah zmlúv o pripojení a jej dodatkov, respektíve iných dokumentov. Účastník sám môže rozhodnúť či si zvolí program s paušálom alebo s kreditom, má možnosť nastaviť si výšku mesačného paušálu, kúpiť si alebo nekúpiť si telekomunikačné zariadenie za akciovú cenu a podobne. Uvedené platí aj pre prípad žalovaného, ktorý uskutočnil individuálne voľby na základe vlastnej a slobodnej vôle, s ktorými požiadavkami žalobca súhlasil a uzatvoril predmetnú zmluvu a dodatok.

2.4 Neobstojí ani záver súdu prvej inštancie o údajnej neprímeranosti zmluvnej pokuty, nakoľko táto predstavuje rozdiel medzi akciovou a predajnou cenou telekomunikačného zariadenia s tým, že pokuta sa znižuje o pomernú časť za každý mesiac zmluvnej viazanosti, po ktorý žalovaný dodržal dohodnuté zmluvné podmienky. Súd pri svojom hodnotení zmluvnej pokuty neprihliadal a nevyhodnotil benefity získané podpísaním zmluvy a jej dodatku, porovnaním ktorým možno síce dospieť k záveru že je rovnováha medzi právami a povinnosťami zmluvných strán síce narušená, avšak v prospech žalovaného. Zmluvnú pokutu je nutné posudzovať z hľadiska zabezpečovacej, motivačnej, sankčnej a reparačnej funkcie z ohľadom na všetky relevantné okolnosti a vzájomné poskytnuté plnenia v rámci uzavretej zmluvy a jej dodatku. Súd sa nezaoberal skutočnosťou, že telekomunikačné zariadenie si mohol žalovaný kúpiť za riadnu maloobchodnú cenu bez hrozby sankcie za nedodržanie zmluvných podmienok, a že dohodnutá zmluvná pokuta zohľadňovala rozsah výhody, ktorú mu žalobca preukázateľne poskytol. Žalovaný naopak neuhradil ani jednu faktúru vystavenú za riadne a včas poskytované služby; a to v prípade všetkých uzatvorených zmlúv, respektíve ich dodatkov a neuhradil ani jednu splátku za odpredané mobilné telefóny. Žalovaný vstupoval do zmluvného vzťahu s nečestným špekulatívnym úmyslom získať hodnotné telekomunikačné zariadenie za akciovú cenu a využívať služby žalobcu pokiaľ to bude možné bez úmyslu uhrádzať faktúry, t.j. plniť si svoje povinnosti a zotrvať v dobe viazanosti. Takéto konanie žalovaného hrubo porušuje dobré mravy a poskytnutie právnej ochrany ako v prípade čestného spotrebiteľa by predstavovalo zneužitie tohto právneho inštitútu.

3. Žalovaný odvolací návrh nepodal a k odvolaniu žalobcu sa nevyjadril.

4. Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (§ 34 C.s.p. - zákon č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok v znení neskorších predpisov), po zistení, že odvolanie bolo podané včas (§ 362 ods. 1 C.sp.), oprávneným subjektom - stranou, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 359 C.s.p.), proti rozhodnutiu súdu prvej inštancie, proti ktorému zákon odvolanie pripúšťa (§ 355 ods. 1 C.s.p.), po skonštatovaní, že podané odvolanie má zákonné náležitosti (§ 127 a § 363 C.s.p) a že odvolateľ použil zákonom prípustné odvolacie dôvody (§ 365 ods. 1 písm. b/, f/, h/ C.s.p.), preskúmal napadnuté rozhodnutie v medziach daných rozsahom (§ 379 C.s.p.) a dôvodmi odvolania (§ 380 ods. 1 C.s.p.), s prihliadnutím ex offo na prípadné vady týkajúce sa procesných podmienok, ktoré ale nezistil (§ 380 ods. 2 C.s.p.), súc pritom viazaný skutkovým stavom ako ho zistil súd prvej inštancie bez potreby zopakovať alebo doplniť dokazovanie (§ 383 C.s.p.), postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 C.s.p. a contrario), keď miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku bolo oznámené na úradnej tabuli a na webovej stránke súdu minimálne 5 dní pred jeho vyhlásením (§ 219 ods. 3 C.s.p.), po preskúmaní zákonnosti a vecnej správnosti rozhodnutia a jemu predchádzajúceho konania dospel k záveru, že rozsudok vo výroku I. a vo výroku III. v napadnutej zamietajúcej časti žalovanej istiny (bez príslušenstva) je dôvodné potvrdiť (§ 387 ods. 1 a 2 C.s.p.), čo však neplatilo pre ostatnú zamietajúcu časť nároku žalobcu (5%-ného úroku z omeškania počítaného zo sumy 469 eur od 3.12.2017 do zaplatenia), a rozhodnutia o trovách konania, kde odvolacie námietky žalobcu boli dôvodné.

5. Predmetom prieskumu odvolacieho súdu, s poukazom na rozsah odvolania a žalobcom uplatnenú odvolaciu argumentáciu, bolo posúdiť, či súd prvej inštancie správne vo výroku I. určil neprijateľnú zmluvnú podmienku, vo výroku III. vo zvyšku - v časti zaplatenia zmluvnej pokuty vo výške 469 eur aj s úrokom z omeškania - žalobu zamietol a nadväzne i správnosť rozhodnutia o priznaní pomernej náhrady trov konania žalobcovi v rozsahu 14,26% vo výroku IV. Keďže voči výroku II., ktorým bolo žalobe čiastočne vyhovie, odvolanie podané nebolo, v tejto časti rozsudok v znení jeho opravného uznesenia týkajúceho sa výroku II. nadobudol právoplatnosť a nebol predmetom odvolacieho prieskumu.

6. Pretože odvolací súd preberá súdom prvej inštancie zistený skutkový stav pokiaľ ide o preukázané skutočnosti právne rozhodné pre posúdenie žalobcom uplatnených nárokov a pretože v celom rozsahu

zdieľa i jeho právne závery vo veci, pričom sa stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia v odvolaní napadnutej časti, s poukazom na ust. § 387 ods. 2 C.s.p. odvolací súd konštatuje správnosť jeho dôvodov a odkazuje na výstižné, správne a presvedčivé odôvodnenie písomného vyhotovenia rozsudku v preskúmvanej časti. Odvolací súd nenachádza dôvod, pre ktorý by sa mal od skutkových, či právnych záverov súdu prvej inštancie odchyliť a nemôže preto dať za pravdu odvolateľovi. Na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia dopĺňa už iba nasledovné:

7.1 Ako prvé odvolateľ namietal, že v dôsledku nenariadenia pojednávania vo veci, súd mu nesprávnym procesným postupom znemožnil, aby uskutočňoval jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

7.2 Z obsahu spisu vyplýva, že súd prvej inštancie na prejednanie veci nenariadil pojednávanie, ale došlo k verejnému vyhláseniu predmetného rozsudku dňa 14.1.2020 o 14.00 hod., ktoré bolo vopred oznámené vyvesením na úradnej tabuli a web stránke okresného súdu, pričom podľa zápisnice o verejnom vyhlásení rozsudku súd vyhlásil výrok rozsudku v znení, v akom je obsiahnutý v písomnom vyhotovení predmetného rozsudku.

7.3 Podľa § 177 ods. 1 C.s.p. súd nariadi na prejednanie veci samej pojednávanie. Podľa ods. 2 pojednávanie nie je potrebné nariaďovať a) ak ide iba o otázku jednoduchého právneho posúdenia veci, skutkové tvrdenia strán nie sú sporné a hodnota sporu bez príslušenstva neprevyšuje 2.000 eur, b) strany s rozhodnutím vo veci bez nariadenia pojednávania súhlasia, c) to ustanovuje tento zákon.

7.4 V zmysle § 297 C.s.p. súd na prejednanie sporu nariadi pojednávanie. Pojednávanie nie je potrebné nariaďovať, ak a) sa vo veci rozhoduje rozsudkom pre zmeškanie v prospech spotrebiteľa, b) ide iba o otázku jednoduchého právneho posúdenia veci, skutkové tvrdenia strán nie sú sporné a hodnota sporu bez príslušenstva neprevyšuje 1.000 eur.

7.5 Ostatne citované ustanovenie zakotvuje výnimku zo zásady ústnosti v spotrebiteľských sporoch a upravuje procesné situácie, v ktorých nie je potrebné nariadiť pojednávanie. Formulácia cit. § 297 písm. b) C.s.p. korešponduje s § 177 ods. 2 písm. a) C.s.p., pričom ich spoločnými znakmi sú jednoduché právne posúdenie veci, nespornosť skutkových tvrdení strán a bagatelný cenový rozdiel s rozdielnou výškou. Cieľom prvých dvoch znakov je, aby pojednávanie nebolo potrebné nariaďovať v zásade v takých sporoch, kde nie je potrebné dokazovanie a nie je nevyhnutné ústne pred súdom prejednávať argumenty strán, týkajúce sa právneho posúdenia veci.

7.6 Posúdiac predmetnú vec podľa vyššie citovaných procesných ustanovení odvolací súd zhodne s prvoinštančným dospel k záveru, že v danom prípade boli splnené zákonné podmienky, aby v predmetnej veci v spotrebiteľskom spore nebolo nevyhnutné na prejednanie sporu nariadiť pojednávanie. Keďže žalovaný nevyužil možnosť vo veci sa vyjadriť, v dôsledku čoho skutkové tvrdenia žalobcu obsiahnuté v žalobe nesporeval, je potrebné uzavrieť, že skutkové tvrdenia strán neboli sporné. Zároveň bola splnená i ďalšia podmienka, že išlo o otázky jednoduchého právneho posúdenia veci, keďže išlo len o plnenie z bežnej spotrebiteľskej zmluvy, včítane posúdenia, či dojednanie strán o zmluvnej pokute je alebo nie je v súlade so zákonom, pričom nejde o posúdenie ojedinelé, ale hromadne sa opakujúce za obdobných zmluvných podmienok. To, že hodnota sporu bez príslušenstva neprevyšuje zákonný limit 1.000 eur, keďže istina v danom prípade predstavuje sumu 858,42 eur, je úplne nesporné.

7.7 Zhrnúc vyššie uvedené, odvolací súd uzatvára, že v danom prípade boli splnené zákonné podmienky, aby súd prvej inštancie postupoval podľa procesného ust. § 297 písm. b) C.s.p. a vo veci nenariadil pojednávanie, pričom realizoval verejné vyhlásenie rozsudku. Takýto postup súdu nemožno hodnotiť ako nesprávny, nedošlo ním k odňatiu procesných práv stranám, ani k porušeniu práva na spravodlivý proces. Táto odvolacia námietka žalovaného preto neobstojí.

8.1 Ďalšie odvolacie argumenty žalobcu smerovali k zamietnutému nároku na zmluvnú pokutu. V tejto súvislosti ako prvé namietal, že prvoinštančný súd zle posúdil, že predmetná zmluvná pokuta v spotrebiteľskej zmluve nebola individuálne dojednaná.

8.2 Z obsahu zmluvy uzavretej medzi účastníkmi a jej dodatku vyplýva, že text zmluvy a dodatku bol dopredu pripravený dodávateľom pre neurčitý počet budúcich spotrebiteľov, zmluva bola pripravená

vopred v podobe predbežne formulovanej tzv. typovej, resp. štandardnej zmluvy, pričom do zmluvy a jej dodatkov sa dopisovali iba údaje individualizujúce spotrebiteľa, ním vybraný mobilný telefón, účastnícky program a služby. Žalovaný ako spotrebiteľ mal síce zrejme možnosť oboznámiť sa s dojednanými zmluvnými ustanoveniami pred podpisom zmluvy, ale nesporne nemohol ovplyvniť ich obsah. Zmluvné dojednania obsiahnuté v uvedenej zmluve a jej dodatku preto s poukazom na cit. ust. § 53 ods. 2 O.z. i čl. 3 bod 2 Smernice 93/13/EHS, nemožno považovať za individuálne dojednané. Je nesporné, že žalovaný ako spotrebiteľ nemal žiadnu reálnu možnosť ovplyvniť obsah vopred dodávateľom navrhnutých a v predloženej zmluve fixne formulovaných dojednaní o zmluvnej pokute. Mohol iba zmluvu ako celok odmietnuť alebo ju prijať a podrobiť sa teda tak i dodávateľom nanútenému dojednaniu o zmluvnej pokute.

8.3 Samotná skutočnosť, že žalovaný ako spotrebiteľ mal možnosť vybrať si z viacerých žalobcom ako dodávateľom ponúkaných mobilných telefónov lacnejší, iný program, iný mesačný paušál, či služby, v dôsledku čoho by zmluvná pokuta bola nižšia, rozhodne nemôže znamenať možnosť spotrebiteľa ovplyvniť obsah zmluvných podmienok. Podstatným totiž je, že v danej uzavretej spotrebiteľskej zmluvy predmetná zmluvná podmienka o zmluvnej pokute bola navrhnutá vopred dodávateľom a i keď spotrebiteľ mal možnosť oboznámiť sa s ňou pred podpisom zmluvy, nemohol a nebol schopný ovplyvniť podstatu tejto podmienky, resp. jej obsah a dosiahnuť dojednanie nižšej zmluvnej pokuty, príp. aby zmluvná pokuta bola dojednaná za iných podmienok, príp. aby nebola dojednaná vôbec. Na tomto závere nič nemení tá skutočnosť, že spotrebiteľ mal možnosť voľby rôznych koncových zariadení, či podmienok poskytovania služby, pri ktorých by bola zmluvná pokuta nižšia.

8.4 S poukazom na vyššie uvedené, odvolací súd je názoru, že predmetné zmluvné podmienky v podobe dojednaní o zmluvnej pokute rozhodne neboli individuálne dojednané a preto táto odvolacia námietka žalobcu neobstojí. Dôkazné bremeno preukázať, že dojednanie o zmluvnej pokute bolo individuálne dohodnuté pritom v zmysle cit. § 53 ods. 3 Občianskeho zákonníka (i čl. 3 bod 2 cit. Smernice 93/13/EHS), bolo na žalobcovi ako dodávateľovi. Žalobca ale v konaní individuálne dojednanie zmluvnej pokuty nepreukázal (ako to správne uzavrel aj súd prvej inštancie). S poukazom na vyššie uvedené, odvolací súd uzatvára, že predmetné zmluvné podmienky v podobe dojednaní o zmluvnej pokute rozhodne neboli individuálne dojednané, preto podliehajú súdnej kontrole s poukazom na § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka.

9. Napokon odvolateľ namietal záver prvoinštančného súdu, keď vyhodnotil dohodnutú zmluvnú pokutu ako neprimeranú v súvislosti s uplatnením tohto titulu na základe ustanovenia bodu 2.5 písm. a) predmetného dodatku s tým, že neuhradenie faktúr spôsobuje na strane žalobcu škodu vo výške rozdielu medzi akciovou a predajnou cenou telekomunikačného zariadenia, čím je daná aj primeranosť zmluvnej pokuty. V tejto súvislosti odvolací súd v celom rozsahu odkazuje na odôvodnenie preskúmaného rozsudku, s ktorým, ako uviedol vyššie, sa v plnom rozsahu stotožňuje. Povinnosť spotrebiteľa uhradiť zmluvnú pokutu vo výške rozdielu medzi maloobchodnou cenou a zľavnenou cenou zariadenia v zmysle písm. a) ods. 2.5 predmetného dodatku k zmluve iba v dôsledku porušenia povinnosti včas a riadne uhradiť platby veriteľovi - žalobcovi, bez toho, aby tým došlo k ukončeniu zmluvného vzťahu pred uplynutím doby viazanosti, keď povinnosti spotrebiteľa naďalej plniť záväzky zo zmluvy trvajú, nemôže byť primeraná, v dôsledku čoho spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach v neprospech spotrebiteľa tým, že od spotrebiteľa vyžaduje zaplatenie neprimerane vysokej sumy ako sankcie, v dôsledku čoho ide o neprijateľnú zmluvnú podmienku v zmysle § 53 ods. 1 a ods. 4 písm. k) Občianskeho zákonníka. Tým boli splnené podmienky, aby súd v zmysle § 298 ods. 1 C.s.p. bez návrhu vyslovil, že dotknutá zmluvná podmienka je neprijateľná, uvedením jej znenia vo výroku rozsudku.

10. S poukazom na vyššie uvedené, s odkazom na argumentáciu prvoinštančného súdu v preskúmanom rozsudku, potom odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutom rozsahu výroku I., ktorým bola určená neprijateľná zmluvná podmienka, výroku III., ktorým bola žaloba vo zvyšku žalovanej istiny 469 eur zamietnutá ako v predmetných výrokoch vecne správny, s použitím ust. § 387 ods. 1 a 2 C.s.p. potvrdil.

11.1 Dôvodnou však bola námietka žalobcu o nesprávnom postupe súdu prvej inštancie majúceho za následok znemožnenie strane uskutočňovať jej patriace procesné práva a porušení práva na spravodlivý proces pokiaľ ide o zamietajúci výrok týkajúci sa uplatneného 5%-ného úroku z omeškania zo sumy 469 eur od 3.12.2017 do zaplatenia, ako aj rozhodnutie o trovách konania.

11.2 Podľa § 212 ods. 1 a ods. 2 veta prvá C.s.p., rozsudkom rozhoduje súd vo veci samej (1). Rozsudkom sa rozhoduje o celej prejednávanej veci (ods. 2, veta prvá).

11.3 Podľa § 219 ods. 1 a ods. 4 C.s.p., rozsudok súd vyhlasuje vždy verejne a v mene Slovenskej republiky. Pritom uvedie výrok rozsudku spolu s odôvodnením a poučením o odvolaní a o možnosti exekúcie (1). Len čo súd vyhlási rozsudok je ním viazaný (4).

11.4 Podľa § 224 C.s.p., súd kedykoľvek aj bez návrhu opraví v rozsudku chyby v písaní a počítaní, ako aj iné zrejme nesprávnosti. O práve súd vydá opravné uznesenie, ktoré doručí subjektom konania.

11.5 V tejto súvislosti odvolací súd dodáva, že súdne rozhodnutie je proces duševnej činnosti sudcu, ktorého výsledkom je navonok prejavené súdne rozhodnutie. Pri takomto procese nie je možné predpokladať absolútnu neomylnosť osôb zúčastnených na príprave a tvorbe vonkajšej podoby konkrétneho súdneho rozhodnutia a preto, ak sa v rozsudku vyskytne chyba v písaní alebo počítaní, alebo, ak rozsudok obsahuje inú zrejmu nesprávnosť, je povinnosťou súdu tieto pochybenia napraviť. Predmetom opravy môžu byť predovšetkým také očividné pochybenia, ku ktorým došlo pri vyhlásení alebo v písomnom vyhotovení rozsudku, ktoré sa prejavujú písárskou chybou alebo sú následkom chyby v počítaní (R 37/1969). Takéto pochybenia sa môžu prejaviť napríklad v rozpore vyhláseného znenia výroku rozsudku zachyteného v zápisnici a výroku v jeho písomnom vyhotovení alebo viditeľnejšie spôsobené mechanickou činnosťou napríklad preklepom. Neprichádza však do úvahy, aby súd opravným uznesením menil alebo opravoval už vyhlásený rozsudok z dôvodu, že si uvedomil neskôr jeho nesprávnosť, a to ani vtedy, ak pri jeho vyhlásení neboli prítomné sporové strany. Možnosť opravy výroku rozsudku je totiž limitovaná § 219 ods. 4 C.s.p., podľa ktorého je súd viazaný vyhláseným rozsudkom. Aplikácia ustanovenia o oprave rozsudku sa netýka ani prípadov, ak súd nerozhodol, napríklad o niektorej časti konania alebo o nároku na náhradu trov. V takom prípade je potrebné postupovať podľa § 225 C.s.p..

11.6 Zo spisu súdu prvej inštancie je zrejme, že súd v rozsudku zo dňa 14.1.2020 vôbec nerozhodol o uplatnenom nároku žalobcu na zaplatenie 5%-ného úroku z omeškania zo sumy 469 eur od 3.12.2017 do zaplatenia a o trovách konania rozhodol tak, že žalobcovi priznal voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 14,26% (tu pozri zápisnicu o verejnom vyhlásení rozsudku zo 14.1.2020 - čl. 97). Následne opravným uznesením z 12.2.2020 č.k. 19Csp/106/2019 - 104 jednak dodatočne v rozpore so zákonom rozhodol o nároku žalobcu na uplatnený úrok z omeškania zo sumy 469 eur (hoci správne mal postupovať podľa § 212 a § 225 C.s.p. a doplnenie mal vykonať dopĺňacím rozsudkom) jeho ďalším zamietnutím, ale aj opäť v rozpore so zákonom (§ 219 ods.4 C.s.p.) zmenil svoje pôvodné rozhodnutie o trovách konania.

12. S poukazom na všetky vyššie uvedené skutočnosti odvolací súd konštatuje, že odvolanie žalobcu bolo v rozsahu napádajúcom rozhodnutie súdu prvej inštancie o nároku žalobcu na 5%-ný úrok z omeškania zo sumy 469 eur od 3.12.2017 do zaplatenia a o trovách konania dôvodné a preto mu neostalo iné, ako odvolaním napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie v spojení s opravným uznesením postupom podľa § 389 ods. 1 písm. b) C.s.p. zrušiť a vec podľa § 391 ods. 1 C.s.p. vrátiť na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

13. Povinnosťou súdu prvej inštancie v ďalšom konaní bude opätovne v zrušenej časti vec preskúmať, zaoberať sa pritom vecnou aj právnou správnosťou a dôvodnosťou žalobcom uplatnených nárokov, ktoré zostali predmetom konania, za tým účelom prípadne vykonať dokazovanie navrhované stranami sporu, jeho výsledky nadväzne opätovne komplexne vyhodnotiť, posúdiť podľa príslušných hmotnoprávných ustanovení a následne znova vo veci o zostatku žalobcom uplatnenej pohľadávky (5%-ného úroku z omeškania zo sumy 469 eur za žalobcom uplatnené obdobie) a o trovách tohto konania rozhodnúť, pričom rozhodnutie je potrebné náležite v súlade s ust. § 220 ods. 2 C.s.p. odôvodniť. V novom rozhodnutí pritom prvoinštančný súd rozhodne zároveň aj o náhrade trov konania včítane trov tohto odvolacieho konania (§ 396 ods. 1 C.s.p.).

14. Senát krajského súdu prijal rozhodnutie pomerom hlasov 3:0, čiže jednomyseľne (čl. I § 3 ods. 9 posledná veta zákona č. 757/2004 Z.z. o súdoch v znení neskorších zmien a doplnení a § 393 ods. 2 posledná veta C.s.p.).

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 C.s.p.).

Dovolanie je podľa § 421 C.s.p. prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri, ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 C.s.p.).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 C.s.p.).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvom pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 C.s.p.).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 C.s.p.).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 C.s.p.).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 C.s.p.).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 C.s.p.).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo, ak do konania vstúpil (§ 426 C.s.p.).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 C.s.p.).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1).

Povinnosť podľa ods. 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 C.s.p.).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 C.s.p.).

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 C.s.p.).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 C.s.p.).

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 C.s.p.).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 C.s.p.).

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 C.s.p.).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 C.s.p.).

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 C.s.p.).